

CLASSIS TERTIA,

SEU

DENDROLOGIA.

SECTIO PRIMA.

De Arboribus caudice simplici non
ramoso.

I. De Palma.

NOtæ sunt, Folia striata & velut arundinacea; flores tripetali, R. H. p. 1352.

A. 1. Palma, Ger. 1333. Emac. 1517. J. B. i. 351. Chab. 26. Raii Hist. ii. 1352. Ind. Med. lxxxvii. Palma vulgaris, Park. Theat. 1545. Palma major, C. B. Pin. 506. Dactyli, Mont. Exot. 18. Boerb. Ind. A. ii. 169. J. Comm. Hort. Amst. 260. Herm. Cat. 472. Palma dactylifera major vulgo, Herm. Par. Bat. Prod. 366. Palma dactylifera, seu Dactylus vulgo, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 412. Palma dactylifera major vulgaris, Jonsf. Dendr. 138. Sloan. Cat. Jam. 174. Hist. ii. 111. Indis Mahaindi, Herm. Mus. Zeyl. 69. **The Palm or Date-tree.** In Ægypto, & aliis locis fervidis nascitur. Ufu. Fructus oblongo-rotunda glandium magnitudine & formâ, sed majores, includentes sub pellicula fulva ac tenui pulpam saporis subdulcis & viscidâ, & sub hac nucleum oblongum, durum, per longitudinem sulco notatum. Dactylus, Offic. Plum. Nov. Gen. 2. Tab. 1. **Dates.** Eligendi magni, fulvi, parum rugosi, molles, pleni, carnosî, carne subdura ad nucleum candicante, ad corticem rubescente, sapore vinoso. Vires. Calfaciunt, subastringunt; asperitatem faucium leniunt; sætium in utero roborant; fluxus ventris sistunt; vitis renum ac vesicæ succurrunt, Schrod.

A. 2. Palma oleosa, Offic. Palma oleosa ex cuius fructu, &c. Ind. Med. lxxxviii. Palma foliorum pediculis, fructu pruniformi, luteo, oleoso, Cat.

Jamaic. 175. Hist. ii. 113. Raii Dendr. 1. Palma major dactylifera & vinifera Guineensis, Jonsf. Dendr. 139. Arbor exotica fructu Dactylis simili, C. B. Pin. 508. Palma Guineæ, J. B. i. 369. Nucula Indica racemosa, Ger. Emac. 1554. Park. Theat. 1596. **The Palm-Oil tree.** In Guinea spontanea crescit. Ufu. Oleum seu potius unguentum crassum Aurantii coloris, odore suavi, ex hoc fructu confectum ad hunc modum: Nempe carni e nucleis avulsæ adjicient aquæ ferventis bonam partem; deinde jubent ut pulpa in lebetè diu agitetur commisceaturque exactè super ignem; deinde remotum ab igne lebetem tandiu stare sinunt, donec amurca omnis in fundum subsuderit; tandem oleum aquæ supernatans cochleari excipiunt: quo exhausto, aqua fervente iterum effusâ operationem repetunt. Effigendum est recens, non rancidum, coloris Aurantii, odoris suavis, consistentiæ butyri. Vires. Extrinsecus anodynum est; Nervos confortat; dolores podagricos mitigat; lassitudines juvat; contractiones relaxat.

A. 3. Coccus, Offic. Nieremberg. 296. Palma Indica nucifera Coccy's dicta, Raii Hist. ii. 1356. Palma nucifera Indica major, Jonsf. Dendr. 145. Palma Indica coccifera angulosa, C. B. Pin. 508. C. Comm. Flor. Mal. 197. Herm. Hort. Lugd. Bat. 472. Pluk. Almag. 275. Boerb. Ind. A. ii. 170. Herm. Parad. Bat. Prod. 361. Breyer. Prod. ii. 80. Palma nucifera arbor, J. B. i. 375. Palma Indica nucifera, Chab. 27. Palma coccifera, seu Nux Indica, Indis Lubi, Camel. Syllab. 43. Palma major coccifera, H. Beaum. 53. Palma five Nux Indica vulgaris ferens coccos, Park. Theat. 1596. Nux Indica arbor, Ger. 1338. Emac. 1522. Nux Indica & Cocci vocata arbor, Herm. 71. Cocceira Indica, Pif. 63. (ed. 1648.) Inaja Guacuiba, vulgò Coccos, ejusd. 130. (1658.) Inaja-guacuiba, cuius fructus Inaja-guaca, Marteg. 138. Tenga, Hort. Mal. i. p. 1. Tab. 1, 2, 3, 4. Polgaha, Herm. Mus. Zeyl. 50. **The Coco or Cocker-Put-tree.** Utriusque Indiæ alumna est. Ufu. Fructus medulla, liquore arboris Suri dictus, liquor nucleo contentus. Vires. Liqueorem seu Vinum Suri phthificis mirè conferre aiunt, & valdè opportunum esse urinæ, renumque vitis laborantibus. E nucleis contusis atque expressis lac extorquetur citra ignis operam, lumbricis enecandis utilissimum. Liquor nucleo contentus siti febribusque extinguendis calidiorque temperando idoneus est, R. H.

A. 4. Coccus

A. 4. Coccus de Maldiva, *Offic. Park. Theat.* 1598. Coccus de Maldiva, five Nux Indica ad venena celebrata, *Chab.* 28. *Raii Hist.* ii. 1359. Palma coccifera figurâ ovali, *C. B. Pin.* 509. Nux Indica ad venena celebris, five Coccus de Maldiva, *J. B. i.* 384. Tavaccare, five Nux Medica Maldivensium, *Pis. Mant.* 203. Palma Naldivensis, aliis Maldivensis, *Jonsf. Dendr.* 147. **The Maldiva-But.** In India Orientali reperitur. *Ufu.* Fructus magnus figurâ ovali, cortice nigro, medullâ candidâ, porosâ, sapore excellenti. *Vires.* Laudatur adversus venena, ad coli dolores, paralyfin, epilepsiam, aliosve nervorum affectus. Specificam qualitatem promovendi partum difficilem habet.

A. 5. Ebenus Æthiopica, *Offic. Palma Haira, Park. Theat.* 1667. Palma Americana spinosa, *C. B. Pin.* 507. *Raii Hist.* ii. 1363. *Pluk. Almag.* 277. *Phytog.* 103. Palma tota spinosa major, fructu pruniformi, *Cat. Fam.* 177. *Sloan. Hist.* ii. 119. Palma Brasiliensis sexea Airi, *Pis.* (ed. 1658.) 129. Palma Portoricensis, spinosissima, vinifera, *Hort. Beaum.* 32. Palmæ facie Haira, *J. B. i.* 393. Palma Americana Haira five Ayri, *Jonsf. Dendr.* 144. **The Macow or Ebony-tree.** In America frequenter reperitur. *Ufu.* Lignum nigrum densissimum. *Plukenetio* autem sic describitur: *Hujus arboris lignum marmor nigro simile, ferri modo in aqua fundum petit. Vires.* De viribus Ebeni vide inter Arbores Pruniferas.

In priore editione hujus libri duas Ebeni species memini, quarum hodie usus est inter mechanicos. Verum an utraque earum vera & genuina Antiquorum Ebenus sit, adhuc controversatur. *Discozides* duas describit species: *Prima ex Æthiopia desertur, nigra, nullos habens venarum discursus, sacchari cornu laevore: cum frangitur densa apparet, mordens gustu, atque astringens, &c.* Altera ex India, lineis candidis & fulvis intercurrentibus, eademque maculis prædita: cæterum prior bonitate antecedit. *Plinius* in ejus descriptione inquit: *Rara est arbor, quam nullam aliam nisi Palmarum generis decuit.* Unde concludo Plantam, quam hic exhibeo, Ebenam Æthiopicam esse, & illam *Helbigii* Indicam.

Ex quo hæc scripsi, verum Ebenum Indicam à *D. Camello* descriptam inveni: quæ, cum Baccifera sit arbor, in tribu illa inveniet Lector.

A. 6. Palma Arcifera, *Ind. Med.* lxxxviii. Palma cujus fructus sessilis Fausel dicitur, *C. B. Pin.* 510. Palma Arcifera, nucleo versicolori, Nuci Moschatæ simili, *Parad. Bat. Prod.* 361.

Pluk. Almag. 275. *Phytog.* Tab. 309. f. 4. *C. Comm. Flor. Mal.* 197. Palma Fausellifera, *Jonsf. Dendr.* 151. Palma Areca five Fausel dicta, *Hort. Beaum.* 32. Palma Indica minor fructu Areca dicta, vulgaris, Puwakghaha, *Herm. Mus. Zeyl.* 51. Fausel five Areca Palmæ foliis, *J. B. i.* 389. *Chab.* 29. Nux Fausel five Pynang, *Bont.* 90. Areca five Fausel, *Ger.* 1337. *Emac.* 1520. Areca five Fausel, Avellana Indiana versicolor, *Park. Theat.* 1642. *Raii Hist.* ii. 1363. Areca five Fausel Indiæ Orientalis, *Act. Philosoph. Lond.* N° 274. p. 930. Caunga, *Hort. Mal.* i. 9. Tab. 5, 6, 7, 8. **The Indian or Malabar But.** In Malabar, aliisque locis Indiæ Orientalis succrescit. *Ufu.* Succus è fructu inspissatus *Terra Japonica, & Catechu* Officinis dictus. Est substantia gummosa, indurata, è rufo nigricans, saporis astringentis & austeri, postmodum dulcis & grati, odoris nullius. Duplex est; una purior, degustata leviter in lingua quasi liquefit: altera verò durior & impurior, adeoque fere nullius usus: quæ fortasse decepit *Schroderum*, ut pro terra haberet. *Vires.* Astringit, ventriculum roborat, nauseam arcet, appetitum excitat, vomitum juvat, fluxum alvi, mensium, & sanguinis reprimat. De exotico illo medicamento *Terra Japonica, Catechu* seu *Catechu* dicto, quod nimirum sit, non convenit inter eruditos: nonnulli, qui pro vera seu genuina terræ specie, ut nomen sonat, illud habent, inter mineralia reponunt. Alii compositum quiddam vitriolicæ naturæ particeps esse existimant. Alii denique, & quidem recte, vegetabilibus enumerant, pro succo inspissato habentes. Quorum opiniones à *Wedelio Ephem. Germ. An.* 2. *Obs.* 128. traduntur. Cæterum *Catechu* isthoc in aqua communi facile solvitur, eidemque incorporatur, & tincturam rubram communicat, ut alii non pauci succi vegetabiles inspissati, & extracta; à qua filtrando non separatur, ut terræ solent, sed filtrum unâ transit; & calcinatione in cineres abit perfectos, quod Terræ non faciunt. Quod autem vitriolicæ naturæ particeps non sit, tria sequentia experimenta abundè evincunt. 1. Quod Sal vitriolicus ab eo nequeat separari. 2. Quod Alkali admixtum nè minimam quidem effervescentiam aut præcipitationem excitat aut producit. 3. Eiusdem solutio vitriolicis quibuscunque additis in Atramentum faceffit. *Garcias* & sequaces *Lycium Discozidis* esse volunt; quibus *Clusius* & *Veslingius* se opponunt, quoniam arbores *Lycium* fundentes, & *Catechu* plurimum inter se differunt, tum figurâ, tum magnitudine foliorum

foliorum & fructuum. Alii succum inspissatum seu extractum fructus illius Anacardium Occidentaliū dicti esse contendunt, ob nomen, ut videtur affinitatem, siquidem ille *Cajou* & *Cotzu* dicitur. Verū *Cleyer* Extractum fructus *Acaciae Orientalis* plantae *Tamarindo* admodum similis esse affirmat. *Paulus Ammannus* compositum quoddam artificiale esse ait; ingredientia ejus, inquit, sunt Extractum *Glycyrrhizae Indicae*, & *Calami Aromatici Indici*, atque *Succus Arecæ*; qui ipsi colorem purpureum conciliat. Tandem *Johannes Otho Helbigius*, simplicium Indiae Orientalis peritissimus, eam educi tradit è fructu quodam parvo, duro, resinoso, astringente, velut in uvis dependente, pediculis longis; qui fructus, inquit, una cum foliis *Bete* & calce per totam Indiam masticatur ad os mundandum, estque nihil aliud quā *Fausel Javanis* & *Malais Pynang* dictum, cujus sententiae & nos subscribimus.

Hinc hi versiculi:

*Quis foliis credat commixta calce tenellis,
Cum fructu hoc Indos vesci, unde ore cruento
Purpureum ejiciunt succum, tam dentibus atris
Herrendum arringunt, & dentibus ore minantur?*

Res istae, de quibus jam acturi sumus, inquit *Bontius*, adeo familiares sunt apud omnes Indiae populos, ut videamur operam velle perdere, si latius de iis agamus.

Fructus hujus arboris insignis etiam usus est; à *D. Marloe* Nux Malabarensis dictus. Nuce Moschata, cui alias valde similis, major est, etiam compressus cum umbilico in medio, altera extremitate rotunda. *Vires*. Admirandum virium est in Serophulis curandis. Sanguinem corrigit, Humores noxios alterat; Hepar & Lienem emendat; Facultatem digestivam restituit; totumque corporis habitum in meliorem mutat.

N. B. 1. Fructus hujus immaturus vertiginem inducit, ac si sumpto vino quis ebrietatem contraxerit.

2. Pharmacopolae nostrates Londinenses *Terrae Japonicae* nomine Extractum ipsum prout ad nos adfertur, intelligunt: *Catechu* vero appellatione Compositum quiddam ex Extracto, Moscho, Ambra, &c.

A. 7. *Sagou*, *Offic.* Palma prunisera Japonica, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 472. *Plum. Nov. Gen.* 3. *Hort. Beauc.* 33. Palma Japonica spinosis pediculis Polypodii folio, *Parad. Bat. Prod.*

361. Palma Indica caudice in annulos protuberantes distincto, fructu Pruniformi, *Raii Hist.* ii. 1360. *Commel. Flor. Mal.* 198. Palma vinifera Belgarum, *Breyn. Prod.* 1. Palma farinifera Japonica, *Satsou Japonensibus*, *ejusd.* p. 281. Palmam referens arbor farinifera, *C. B. Pin.* 508. Arbor farinifera, *Park. Theat.* 1646. Zagu seu arbor farinifera, *Jons. Dendr.* 144. Todda-panna, seu Monta-panna, *Herm.* iii. 9. Tab. 13, &c. *Commel. Flor. Mal.* 264. *Sago-tree*, *Indian Bread*, or *Libby-tree*. In India Orientali multis in locis nascitur. *Usu*. Faeces medullae hujus arboris facile solubiles Cari confecta quoad magnitudine referentes, sapore aquoso, colore ex fusco albicante, odoris nullius. Hoc autem modo conficitur *Sagou*: Arbore decisa, & in taleas fisa, medulla ruspando eximitur, quae in mortario grandi pistillo ligneo strenue contunditur; deinde aqua probe commixta, per pannum percolatur, in alveum satis capacem, in quem substantia medullae defluit. Levioribus duntaxat fursuribus & quiscuilibet in panno remanentibus, quae ut inutiles abjiciuntur, quod in alveum decidit subsidere permittitur, quod brevi fit: Deinde aqua è sacibus elutriata, ex iisdem efformantur placentulae, è quibus in elibano coctis panis efficitur satis probus, ab Indigenis in inopia Orizae esitatus; vel eadem granulatae & exsiccatae in Europaeas regiones transportantur. *Vires*. A nonnullis valde nutritiva & analeptica habetur, omnisque generis fluxiones sistere dicitur.

Utrum *Sagou* sit medulla trunci, aut gemmae alicujus Palmae, seu Gummi arboris, non amplius quaestio est, medullam esse omnibus consentientibus; verum cujus generis Palmae nondum extra controversiam est, inter Botánicos apprimè gnaros, aliis aliam & aliam arborem esse opinantibus. *C. Bauhinus* medullam gemmae seu capitis Palmae Regalis dictae Barbadaensis seu Jamaicaensis, *The Cabbage-tree* dictae referentis, facit. Quod *Clusius* & omnes nostri nuperi peregrinatores negant, medullam trunci esse uno ore affirmantes. Neque hic cessat controversia: siquidem *Robertus Knox* nauclerus, qui, per multos annos in *Ceylona* Insula captivus detinebatur, medullam *Codda Panna*, *H. M. Talipot Singalensibus* dictae, esse asserit. In cujus sententiam initio inclinabat eruditissimus *D. Johannes Raius*. Verum *Horti Malabarici* auctoribus medullam *Todda Panna* esse, ex qua *Sagou* conficitur, affirmantibus; *Pisone* etiam & *Marcgravia* duas arborum species in Brasilia nascentes, & utraque Palmas describentibus, quarum

rum medulla ad panem conficiendum ab indigenis usitata erat; obvium est conjicere plures Palmarum species *Sageu* præbere. Sed vera & genuina species è medulla *Toddæ Pannæ* conficitur, ut D. *Raius* à D. *Tancredo Robinson*, M. D. certior factus est, qui, ejus iconem inter alia rariora ad *Societatem Regiam Londinensem* ex India Orientali transmissam in ejusdem Societatis Museo, & nos etiam vidimus.

A. 8. *Chamaerhiphes*, *Offic.* *Chamaerapis*, *Theoph. Bed.* 108. Palma minor, C. B. *Pin.* 506. *Plum. Nov. Gen.* 2. Palma humilis Hispanica spinosa, & non spinosa, *J. B.* i. 370. *Raii Hist.* ii. 1369. Palma folio plicatili seu flabelliformi humilis, *Ejusd.* Palma minor vulgaris spinosa, aliis *Chamaerops*, Palma humilis Cefaglione, *Palmites* & *Chamaerhiphes* vocatur, *Jons. Dendr.* 140. Palma humilis seu *Chamaerhiphes*, Palma humilis Hispanica spinosa, & non spinosa, *Chab.* 27. Palma humilis Dactylifera radice repente, soboliferâ, folio flabelliformi, pedunculo spinoso, *Boerb. Ind. A.* ii. 169. Palma humilis five *Chamaerhiphes* vel *Palmites*, *Park. Theat.* 1545. *Palmites* five *Chamaerhiphes*, *Ger.* 1335. *Emac.* 1519. **The Dwarf Palm.** In Hispania, Lusitania, & Italia crescit. *Usu.* Bacca. *Vires.* Contra omnes fluxiones vi sua adstringenti commendatur. Folia ad Sportulas, tegetes, & Scopas parandas incisa sunt.

A. 9. Draco arbor, *Ger.* 1339. *Emac.* 1523. *Park. Theat.* 1531. *J. B.* i. 402. *Chab.* 30. C. B. *Pin.* 505. *Raii Hist.* ii. 1598. *Jons. Dendr.* 288. Ezquahduil, *Hern.* 59. Palma prunifera foliis yuccæ, fructu in racemis congestis, cerasiformi, duro, cinereo, pisi magnitudine; hujus lacryma Sanguis draconis dicta, *J. Comm. Hort. Amst.* 261. *Cat. Jam.* 179. *Sloan. Hist.* i. 20. *Pluk. Almag.* 277. *Hort. Beaum.* 33. Palma foliis longissimis, pendulis absque ullo pedunculo ex caudice glabro enatis, *Boerb. Ind. A.* ii. 169. **The Dragon Tree.** In Insula Portus Sancti, quæ è Canariis una est, & Madera oritur. *Usu.* Gummi, Sanguis Draconis, *Offic.* **Dragons Blood.** Refina est obscura, rubra, igni admodum facillè liquefcens, inque eum conjecta flammam concipiens, attritu colorem rubrum sanguineum redens, saporis resinosi & adstringentis. Duplex in Officinis invenitur quæ puritate & impuritate tantum differunt; Optimum censetur quod in guttulis foliis involutis adfertur. *Vires.* Exsiccat strenue, astringit, repellit. *Ufus* ejus est præcipuus extrinsecus in exsiccandis, Catarrhis, in Hæmorrhagia si-

stenda, vulneribus glutinandis, dentibus laxis stabilendis, *Schrod.* N. B. Sanguinem Draconis Recentiorum Cinnabarin Dioscoridis esse docti plerique existimant. Cinnabaris recentiorum Antiquorum est Minium, *R. H.* p. 1598. Pro fabula habet D. *Raius* cum *Parkinsono* quod tradit *Monardes* de Dracunculi figura hujus arboris fructui à natura insculpta, *R. H.*

A. 10. Palma Sanguinem Draconis fundens altera, *Offic.* Palma foliis & caudice undique spinis longis, acutissimis, nigris armata, D. *Sherard.* Dsjerenang, i. e. Sanguis Draconis ex fructibus Palmæ conficere spinosæ elicetus, *Kemph. Amoen. Exot.* 552. **The other Dragons Blood Tree.** In Amboyna oritur. *Usu.* Refina è fructu exstillans.

Ex quo librum priorem in lucem emisi, literis aliquot ab ingeniosissimo nuper illo Botanico D. *Gulielmo Sherard*, L. L. D. tunc Consule Societatis Mercatorum Turcicorum Smyrnenfium certior factus sum, tres dari species arborum quæ Sanguinem Draconis præbent. 1. Illam *Clusii* à me jam editam p. 266. libri supradicti, quæ propriè Palma est, & huic Capiti inferi debet. 2. Quam hic exhibeo cujus fructus, *Fructui squamoso Clusii Exot. lib.* 2. cap. 3. similis est, Nucis Myristicæ circiter magnitudine, squamis tectus, inter quas & corticem continetur nucleus parvus, qui concussio fructu crepitat. 3. Draco arbor, &c. *Hort. Amstel.* quam inter arbores filiquosas disposui, *Pomet.* etiam in *Histoire de Drogues*, p. 259. tres Sanguinis Draconis species enumerat, quarum primam Indicam vocat, estque *Clusiana*: secundam, Canariensem appellat, cujus duas icones exhibet diversarum arborum, quarum prima filiquosa est, foliorum angustiorum, quæ fortè tertia est D. *Sherard.* Secundam foliis latioribus depingit, fructu Alkekengi referente. Tertiam *Pometus* falsam vocat, & ex Hollandia allatam ait. *Quin & Camellus* S. J. duas Sanguinis Draconis species memorat, quarum primam Sanguinem Draconis Officinarum vocat, qui idem est cum *Clusiano*, cujus gummi *Camellus* sic describit, *Pulverisatum coloris est vilioris Laccæ aut Boli ordinariæ.* Unde eum Sanguinem nostrum Draconis in massis seu glebis esse existimo. Secundam Sanguinis Draconis *Pictorum Cinnabarin Dioscorides* denominat, qui est Sanguis noster Draconis in guttis seu guttatus; verum cujus arboris succus sit, non dicit, dubitat tamen an non producat à quadam Arbore Peruviana à *Monarde* descripta. Fortasse idem fuerit cum gummi, quod à ligno Nephritico defluere dicit. Alia fortasse præter has Sanguinis Draconis species est, cujus notitiam à D. *Hyde* habuit ingenio-

sus Botanicus D. *Jacobus Bobart*, à Canna seu Arundine hausti, quam in Capite Arundinum in hoc libro disposui. Verum an differat à *Sherardina* secunda non aſum determinare: Quamvis enim in notis nonnullis descriptiones conveniunt, tamen adeò breves ſunt, ut de illis certò judicare aut definire non poſſimus.

Hujus fructum à D. *Sherardo* ex Hollandia, cum in itinere eſſet verſus Smyrnam, accepi, & fragmenta quædam ipſius gummi, admodum & cum puriſſimo Sanguine Draconis in guttis colore conveniens.

A. 11. Palma ſylveſtris *Bdellifera*, *Kemph. Amœn. Exot.* 669. *The Bdellium Palm.* Palma eſt nucifera folio ſtabelli-formi. Hanc credit *Kempherus* eſſe *Bdelliferam Chamæripem Serapionis*.

II. De Muſa.

A. 1. **MUSA**, *Offic. Bod.* 352. Muſa Serapionis, *Ger.* 1332. *Emac.* 1515. Muſa arbor, *J. B. i.* 148. *Park. Theat.* 1495. *Raii Hiſt.* ii. 1314. Muſa caudice viridi, fructu longiore, ſalcato, anguloſo, *Cat. Jam.* 189. *Sloan. Hiſt.* ii. 141. Muſa fructu cucumerino longiori, *Plum. Nov. Plant. Gen.* 24. *Boerb. Ind. A. ii.* 171. Muſa aut *Ambuſa*, *Chab.* 9. Muza ex flore Sinenſi, *Jonſ. D. Icon.* 470. *Mauz, Muſa, Alp. Egypt.* 78. *Mauz, Veſling. Obſ.* 26. Palma humilis longis latisque foliis, *C. B. Pin.* 508. *Ficus Indica* racemofa, foliis & fructu ampliſſimis, Muſa Arabibus dicta, *Pluk. Almag.* 145. *Ficus exotica* cruciata, *Sterb. Cit. cult.* 61. *Ficoides* ſive *Ficus Indica* longiſſimo latiſſimoque folio, Muſa Serapionis dicta, *H. Beaum.* 21. *Ficoides* ſeu *Ficus Indica* longiſſimo latiſſimoque folio, fructu longiſſimo, Muſa Serapionis dicta, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 256. *Bala*, *Hort. Mal. i.* 17. *Tab. 12, &c.* *Banana*, *Pif.* (Ed. 1648.) 75. *Bananiera*, *Ejuſd.* (Ed. 1658.) 154. *Banana Braſilienſibus*, *Marcg.* 138. *The Plantain Tree.* Utriuſque Indiæ incola eſt. *Uſu.* Fructus. *Vires.* Multum nutrit, *Urinam* ciet, *Venerem* ſtimulat.

A. 2. *Banana*, *Offic. Raii Hiſt.* ii. 1375. Muſa caudice maculato fructu recto, rotundo brevior odorato, *Cat. Jam.* 192. *Sloan. Hiſt.* ii. 147. *Ficoides* ſeu *Ficus Indica* longiſſimo latiſſimoque folio, caule maculato fructu minore, *H. Beaum.* 21. *Boerb. Ind. A. ii.* 171. Muſa fructu cucumerino breviori, *Plum. Nov. Gen.* 24. *Senoræ*, *Jonſ. D.* 143. *Pacoeira*, *Pif.* (Ed. 1658.)

154. *Bacoba*, *Ejuſd.* (Ed. 1648.) 76. *Pacoeira Luſitanis*, *Marcg.* 137. *The Banana Tree.* In America colitur. *Uſu.* Fructus. *Vires.* Cum priore viribus convenit.

SECTIO SECUNDA.

De Arboribus, quarum fructus à floribus remoti vel ſejuncti ſunt.

Nuciferæ, hoc eſt, nuce duro & fragili putamine tecta, fructus in tegumento

Crasso & carnoſo teſtam undique obducente, nucleo, in quatuor lobos profunde diviſo, folio pinnato: *Juglans.*

Tenui & Membranaceo, ſumma parte aperto, foliis integris ſubrotundis: *Corylus.*

Glandiferæ, hoc eſt, nuce coriaceo tegmine obducta

Unica in unoquoque folliculo, ſeu calyce, qui nucem totam non integit, ſed inferiorem ejus partem tantum; foliis

Deciduis, arbore prætera: *Quercus.*

Semper virentibus, cortice

Crasso & fungoſo: *Suber.*

Tenuiore: *Ilex.*

Pluribus nucibus communi tegumento incluſis, fructu majore echinato, foliis longis ferratis: *Caſtanea.*

Coniferæ, hoc eſt, fructu squamoſo, polyſpermo, in conis ſeu metæ formam turbinato, ſuntque vel

Resiniferæ, fructu

Squamoſo, binis ſub ſingulis squamis, ſeminibus, foliis

Perpetuis, anguſtis,

Sparſim undique à ſurculis exeuntibus, iisque vel

Longioribus & binis ex eadem theca ſeu tubulo exeuntibus: *Pinus.*

Brevioribus & ſingulatim enaſcentibus: *Abies.*

Breviſſimis, duris, & pungentibus conis minimis: *Sabina.*

a b c d e

N n

Agmi.